

Justitsministeriet

Dato: 26. maj 2009

Dok.: MOA40740

Sagnr.: 2009-730-0875

Udkast til tale

Til brug ved besvarelsen af samrådsspørgsmål A om lovforslag nr. L 211 stillet den 26. maj 2009 af Folketingets Retsudvalg til justitsministeren

Spørgsmål A:

”Vil ministeren detaljeret redegøre for afgrænsningen af de tilfælde, der er omfattet af minimumsstraffen?”

Svar:

1. I samrådsspørgsmålet spørges der til, hvilke tilfælde der er omfattet af den foreslåede minimumsstraf på 1 års fængsel i forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1.

Jeg går ud fra, at der sigtes til bestemmelsen, som den ser ud efter 2. behandlingen i går – dvs. i overensstemmelse

med ændringsforslag nr. 1 i Retsudvalgets betænkning over lovforslaget.

Jeg vil starte med at sige lidt om de grundlæggende betingelser for at anvende den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1.

Helt overordnet skal 3 betingelser være opfyldt for at anvende bestemmelsen, så forholdet er omfattet af den foreslåede minimumsstraf på 1 års fængsel:

For det første skal der være tale om en overtrædelse af våbenloven. Forslaget til straffelovens § 192 a er – ligesom den gældende straffelovsbestemmelse – en såkaldt overbygningsbestemmelse på våbenloven, der kun finder anvendelse, hvis denne lov er overtrådt.

For det andet skal overtrædelsen af våbenloven angå de særlige våbentyper, som er nævnt i bestemmelsen. Dvs. at overtrædelsen enten skal angå skydevåben eller andre særdeles farlige våben eller eksplosivstoffer (f.eks. en

håndgranat eller en bombe). Drejer overtrædelsen sig f.eks. om besiddelse af en ulovlig kniv, gælder minimumsstraffen ikke.

For det tredje skal overtrædelsen af våbenloven med de nævnte våbentyper både efter det fremsatte lovforslag og efter mit ændringsforslag være begået under særlig skærpende omstændigheder. Dette svarer til, hvad der gælder efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, om ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder.

Hvis der er tale om en overtrædelse af våbenloven med f.eks. et skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, vil forholdet være omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, og dermed af den foreslåede minimumsstraf. Det gælder, uanset om overtrædelsen f.eks. sker på et offentligt tilgængeligt sted eller på et ikke offentligt tilgængeligt sted, f.eks. på bopælen.

2. Afgørende for, om en konkret våbenlovsovertrædelse vedrørende skydevåben eller andre særdeles farlige våben eller eksplosivstoffer vil være omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, og af den foreslåede minimumsstraf, er altså, om overtrædelsen er begået under særlig skærpende omstændigheder. Hvis dette ikke er tilfældet, skal forholdet ligesom i dag i stedet henføres under straffebestemmelsen i våbenlovens § 10.

Der er i lovforslagets bemærkninger redegjort nærmere for, hvad der ligger i betingelsen om, at overtrædelsen skal være begået under særlig skærpende omstændigheder.

Er der f.eks. tale om skydevåben, vil der, når forbrydelsen er begået på offentligt tilgængeligt sted, bl.a. kunne lægges vægt på våbnets farlighed, sådan at luft- og fjederbøsser ikke omfattes, og der kan dernæst lægges vægt på, om der foreligger specielle konkrete omstændigheder, der indebærer, at der ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder. Som eksempel kan nævnes en situation,

hvor et medlem af en skytteforening efter skydetræning har et hastende ærinde og derfor beder et familiemedlem, som ikke har våbentilladelse, om at transportere våbnet til bopælen. Som et andet eksempel kan nævnes en person uden kriminel baggrund i øvrigt, som har våbentilladelse eller jagttegn og blot har glemt at forny våbentilladelsen eller jagttegnet inden for de relevante frister.

Er forbrydelsen vedrørende skydevåbnet begået på et ikke offentligt tilgængeligt sted, vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om der er tale om et enkelt eller flere våben sammenholdt med våbnenes farlighed og opbevaringsmåden, om våbnet findes på tilholdssteder for kriminelle grupperinger med den deraf følgende fare for, at våbnet vil blive brugt i forbindelse med kriminalitet, om våbnet er anskaffet på strafbar vis - f.eks. ved tyveri eller hæleri – og om der er tale om gentagelsestilfælde.

I den sidste ende vil det afhænge af rettens konkrete vurdering af de foreliggende omstændigheder, om f.eks. ulovlig besiddelse af et skydevåben i det enkelte tilfælde

ikke sker under særlig skærpende omstændigheder, således at forholdet vil være omfattet af våbenlovens § 10 og ikke af straffelovens § 192 a – og dermed heller ikke af minimumsstraffen.

3. For kort at sammenfatte:

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, og den foreslåede minimumsstraf på 1 års fængsel finder anvendelse, hvis der er sket en overtrædelse af våbenloven vedrørende skydevåben eller andre særdeles farlige våben mv., og hvis overtrædelsen er begået under særlig skærpende omstændigheder.

Det vil bero på rettens konkrete vurdering af de foreliggende omstændigheder, om der i det enkelte tilfælde ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder, således at forholdet i stedet skal henføres under våbenloven.